

Hagyományörző diákcsalogató az emlékparkban

Gergely vitézei toboroztak

Látványos, korhű jelmezekbe öltözött kisdíákok elevenítették fel tegnap Ópusztaszeren a középkori népszokást, a Gergely-járást. A Nemzeti Történeti Emlékpark immár évek óta ezzel a népszerű, nem mindennapi hagyomány bemutatásával nyitja meg tavaszi programsorozatát.

A Gergely pápa nevéhez fűződő diáktoborzó a XVI. század második felében vált szokássá. Annak idején ugyanis nem volt kötelező az iskolába járás.

Az egykori diáktoborzás hangulatos és látványos hagyományának megőrzésére vállalkozott az ópusztaszeri emlékpark azzal, hogy évente megrendezi a Gergely-napi programot. A tanulók, mint a középkorban szokás volt – de most az emlékpark skanzenjében – végigjárták a házakat – Gergely pápa kíséretében. Bekopogtattak az ajtókon, kérve a gazdát és feleségét, hogy engedjék iskolába gyermeküket. A diákélethez persze kedvet is kellett teremteni. Ezért mondókákkal, dalokkal igyekeztek bizonyítani mit tanultak tanítójuktól.

Szent Gellért püspök kis vitézei azonban nem csak diáktársakat toboroztak, hanem élelmet is gyűjtöttek a szegény gyermekek, illetve tanítójuk számára, aki fizetés nélkül oktatta őket. A finom falatokkal, sonkával, kolbásszal, to-

A skanzen végigjártó kisdíákok több évszázaddal ezelőtti hagyományt elevenítették fel, majd jót lakmároztak a terített asztalnál.

Fotó: Gyenes Kálmán

jással teli kosarakat pedig visszavitték az iskolába, ahol a tanító szívélyesen fogadta a kis csapatot,

köztük új tanítványait. (A kötelező iskolába járást csak a reformáció következtében kialakult pro-

testáns iskolákban a 19. század végén vezették be.)

N. RÁCZ JUDIT

Négynapos közművelődési konferencia a főiskolán

A sztárokat le lehet ám cserélni

Folytatás az 1. oldalról

A lényeg: a diákok és tanárok nagyon szeretik, sokan visszajárnak a „kmk-s” napokra. Az egész tan-szék átalakul ilyenkor, mindent a hallgatók csinálnak: szervezik a programokat, meghívják az előadókat, egyeztetnek, plakátot, szórólapot készítenek és ügyelnek, hogy az eseményen se legyen zökkenő. Több hallgatónak mindez huszonnégy órás szolgálatot jelent. Mindenki boldogan

csinálja. A negyedéves Róka Eszter azonban keserűen mondja, Fábryt idén sem tudták Szegedre csábítani, annyira elfoglalt. Pedig ő igazán „nagy durranás” lenne, sokan kedvelik. Talán majd jövőre! Azért tegnap sem lehetett senkinek oka panaszkodni. Az eddigi kereken húsz olimpiai tévőkészítéséről anekdotázó Vitray Tamás után a Budapest Filmes Pruckner Pál következett, majd Vujity Tvtrko mesélt legújabb pololi történeteiről.

Az előadóteremben dél körül moccanni sem lehetett. Albert Györgyi – farmerban, sportcipőben – a maga határozott, mégis közvetlen módján mesélt eddigi pályájáról, a közszolgálati és kereskedelmi televíziókról. Szerinte a kereskedelmi televíziók sem jobbák a közszolgálatinál, ott ugyanis a műsorvezetők bármikor lecserélhetők, akárcsak egy számítógépes szoftver. Ha Stahl Juditot és Pálffy Istvánt hirtelen eltüntetnék a képernyőről, a nézők egy hónap alatt

elfelejtenék őket. Albert Györgyi, a volt tévés és rádiós jelenleg kulturális és női lapokba ír, különböző rendezvényeken sajtóreferensként dolgozik.

A konferencia ma szerkesztőségi látogatásokkal folytatódik, majd fél tizenkettőkor Rókuszfalvy Pál lesz a vendég, akit Varnus Xavér követ délután kettőtől. Este hétkor a Hamvadó cigarettavég című új magyar filmet vetítik le a konferencia résztvevőinek.

L. G.

A kiscgazdák és ama leszúrt bot

A Független Kiscgazdapárt három szegedi országgyűlési képviselője-löltje is bemutatkozott tegnap este azon a kampánygyűlésen, amelynek vezérszónoka Torgyán József volt. Az FKGP elnöke a kiscgazdák Csongrád megyei választási programját ismertette a Forrás Szállóban.

– A kiscgazdapárt a parlament

egyetlen történelmi pártja, ezért természetes, hogy az országos koncepción kívül régiókra, és azon belül megyékre kidolgozott programokat is készítettünk – jelentette be Torgyán. Az elnök szerint a harmadik évezredben nem lehet egymástól elválasztani az ipar és az agrárium fejlődését. Energia-felhasználóból energiatermelő ágazatot

kell csinálni az agráriumból – szögezte le az FKGP vezetője. Szerinte ebben a munkában kiemelt szerep jut majd Csongrád megyének, hiszen „itt elég leszúrti egy botot, és erőművet lehet építeni a helyére”.

A kiscgazda elnök úgy vélte, a Fidesz érdemtelenül sajátította ki a családi gazdaságok támogatásának

programját, hiszen az FKGP 1908-as megalakulásakor már ezt a célt tűzte ki maga elé. Torgyán szerint a kormány családi gazdaságokat támogató programjára jellemző, hogy a korábbi, 1 millió 300 ezer gazdaságból megmaradt alig több mint egymillió közül csak mintegy ötezer juthat állami segítséghez. Ráadásul a kedvezőnek mondott 7 százalékos kamatot a mindössze 2 százalékos hasznót kitermelő vállalkozások nem tudják visszafizetni. Így a jövőben várható, hogy még azok a családi gazdaságok is tönkremennek, amelyek támogatáshoz jutottak.

Torgyán statisztikai adatokra hivatkozva elmondta: az ipari fejlesztésekhez képest az agrárium beruházásai nem érik el a két százalékot, ami az EU-ban mérhető 15 százalékhoz képest rendkívül rossz arány.

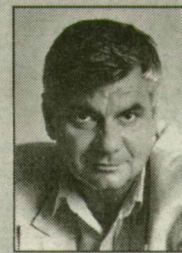
A Független Kiscgazdapárt elnöke úgy fogalmazott: a az általa korábban vezetett földművelésügyi és vidékfejlesztési tárca 413 milliárd forintos, valós forrásigényét a Fidesz a média segítségével komolytalanná tette. Ráadásul az utóbbi években – Torgyán József számításai szerint – csaknem ezer-milliárd forintot vontak ki az ágazatból. – Amennyiben ez így marad, az ország csak veszíthet az európai uniós csatlakozás során – hangsúlyozta a tegnapi kampánygyűlésen Torgyán József.

K. B.

Torgyán József és a párt jelöltjei a tegnapi fórumon.

Fotó: Schmidt Andrea

Féléves bakatánc

BÁTYI ZOLTÁN

Na, akkor tudóskám, ragadja meg a fókát, azt a szép felmosórnygot, oszt addig sikálja a budi kövit, amíg nem esik rajta hasra a lánc talpas légy is – adta ki utasítását az én derék parancsnokom, bizonyos M. szakaszvezető. S miközben szájból cigarettá lógott – vállalt pedig az ajtó csúf zöldre festett keretének támasztotta, hogy a lehető legkényelmesebben szemlélhesse bakatáncomat –, rövidebb előadásban fejtette ki, miért is utálja annyira az előfelvételis, vagyis az egyetem előtt katonáskodó újoncokat.

– Én 24 hónapon át szívok (hadi ügyekben járatlanok számára: fegyveres katonai szolgálat letöltése), ti persze megússzátok 11 hónappal – dobta M. elvtárs a csikket a frissen mosott padlóra. Jőmagam aztán tartalékosként még további hét hónapig élvezhettem a Magyar Néphadsereg vendégszeretétét. Mivel erről a kegyről akkor még halvány sejtelmem sem lehetett, mély együttérzéssel utáltam M. szakvezet. De bevallom, egy perccig sem szállta meg lelkemet a kánzó lelkiismeret-furdalts, amikor rovacns előtt eldugtam az acélsisakját.

Hogy miként vélekedhet az azóta talán már nagyapaként füstölő M. úr az új módíró, miszerint már csak fél évre büjtatják angyalbőrbe az újoncokat, sajnos fogalmam sincs. Am abban nagyon bízom, hogy nem csupán az időtartam miatt más modern korunk honi serege. Például el tudnék képzelni egy laktanyát, ahol a fegyvereket nem csupán karbantartják, hanem még lőni is megtanulnak vele a katonák, ha már egyszer belülről bámulják a kerítést. Aztán amikor gyakorlatra vonulnak, ugye, nem robban le a teherautó a kaputól száz méternyire. S persze olyan tiszt sincs régen szolgálatban, aki a térkép kék foltjára telepíti a páncéltörő üteget, mert hogy elfelejtették néki megmondani: tavat jelöl az, nem véraláfutást. Ami pedig az alaki gyakorlatokat, a betonon vert dízlépeket, jobbra és balra átokat vezénylő, a takaró élet kéjelegve mustráló, de a haditudományoktól kiűtést kapó őrmestereket illeti: remélem, ők is mind nyugdíjba vonultak már. S helyükbe olyanok léptek, akik pontosan tudják: a hadseregben nem a feladat teljesítése, hanem napnak lopása, az értelmetlennek tűnő, s naná, hogy értelmetlen parancsok ölték az ideget, gyilkolták az agysejteket.

Na már most, ha ennyire megreformálódott a Varsói Szerződéses múltján régen elfelejtő, s immár délceg NATO-tag hadseregünk, nem is sejtem, mit kívánjak a bevonulóknak. Hosszú, boldog katonaeveket (miként tette azt anno az újvidéki rádió kívánságműsorának bemondója, amikor Iczka nena, Terus ángyi és a nagybecskereki szomszédok üdvözlését közvetítette Lalinak, a verseci kaszárnnyába) már nem is említhetek. Ezért inkább csak annyit üzennék: minél előbb barátkozzanak meg a fókával. Mert ezt a rongyállatkát hat hónapig már igazán nem nagy kunszt táncoltatni.

Első ízben vonultak be hat hónapra

Ma kezdődik az újonckiképzés

A katonai szolgálat időtartama Magyarországon, 1848-2002		
Szabályozás éve	Sorkatonai szolgálat	Tartalékos szolgálat
1848	4 év	nincs szabályozva
1868	2 év	évi 2-3 hét 12 éven át
1890	2 év	évi 2-3 hét 12 éven át
1912	2 év	összesen 14 hét
1921	12 évenként vállalt hónap	nincs szabályozva
1939	2 év, utána 1 év tartalékos szabadságolt	összesen 20 hét
1947	1 év	nincs szabályozva
1951	Honvédd, önkéntes részére 2 év, magassabb rangfokozatban 3 év	nincs szabályozva
1960	legfeljebb 3 év	24 hónap
1976	2 év	12 hónap
1980	1,5 év	12 hónap
1989	1 év	18 hónap
1993	1 év	4 hónap
1997	9 hónap	4 hónap
2002*	6 hónap	90 nap

* az Országgyűlés 2001. május 12. ülésnapján elfogadta a módosított törvényt

Tegnap első alkalommal vonultak be a hadsereghez olyan fiatalok, akiknek már csak hat hónapot kell a Magyar Honvédség kötelékében tölteniük. Az országgyűlés tavaly júniusban határozott arról, hogy 2002-től a sorkatonai szolgálati idő kilenc hónapról hat hónapra csökken. Ma reggel Szabadszálláson ünnepélyes keretek között kezdik meg a sorkatonai szolgálatot a főként kelet-magyarországi fiatalok, míg a többiek Tapolcán és Szombathelyen vesznek részt az alap kiképzésben, amit speciális felkészítés követ.

A kedden bevonult 3200 fiatal-ember a légierőhöz és a logisztikához kerül, Csongrád megye viszont nem ebben a műfajban erős: Hód-

B. G.